

finde de rette Mænd til Amtmandsstillingen. Det skal jo ikke forbydes at udnævne juridiske Amtmænd, og jeg er tilbøjelig til at tro, at man i de allerfleste Tilfælde vil vælge en saadan; men naar man i øvrigt vil hævde Selvstyret, bør den folkevalgte Forsamling have Ret til at vælge sin egen Formand.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) nævnede, at et gammelt Ord sagde, at den, Gud giver et Embede, giver han ogsaa en Sekretær. Der er et andet gammelt Ord, der siger, at den, Gud giver et Embede, giver han ogsaa Forstand paa at røgte det. Det er naturligvis Udtalelser, som maa tages med et vist Forbehold, men i al Almindelighed maa jeg tro, at selv i Tilfælde, hvor man ønsker at vælge en Amdsraadsformand ud af Raadets egen Midte, vil man altid vælge en praktisk kyndig Mand og altid en Mand, som, selv om han ikke har juridisk Uddannelse, dog vil have de Forudsætninger, som er nødvendige for at lede Forhandlingen og udføre de Beslutninger, som vedtages af Raadet. For øvrigt er Forholdet efterhaanden, som alle Kommunalmedlemmer vil indrømme, blevet det, at der ude i Sogneraadene kræves ikke ringe juridisk Indsigt for overhovedet at kunne administrere de forskellige Love, men at samtidig Amtmændenes Erklæringer i de forskellige Sager i de senere Aar vistnok er blevet færre og færre. Det vidner om, at man ude i Befolkningen har Kendskab til, Indsigt i og Forstaaelse af de forskellige sociale og kommunale Love. Det samme Forhold vil sikkert gøre sig gældende ogsaa i Amdsraadene, saa at det bliver muligt at finde en Formand for et Amdsraad uden at fordrø speciel juridisk Uddannelse.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling.

**Jørgen Hald:** Den ærede Ordfører for Venstre (Ole Hansen) sagde, at han troede, at man uden Vanskelighed vilde finde Mænd uden juridisk Uddannelse, der meget vel kunde bestride Amtmandsmedlemmerne baade forsvarligt og heldigt. Denne Udtalelse giver mig noget Haab om, at den ærede Ordfører sammen med sit Parti ikke vil finde det urimeligt og urigtigt dog i nogen Maade at følge med Udviklingen. Man kan, synes jeg, sidestille dette Forhold med et andet. For en Del Aar siden var det ikke almindeligt, at en dansk Bondemand gik hen og blev Minister, men Udviklingen

førte det med sig, og det kan ingen have noget imod, vist allermindst den ærede Ordfører for Venstre selv. Vi kan ikke saadan stemme op imod Tidens Fordringer; vil vi være med til en demokratisk Udvikling og bekæmpe Privilegier, maa vi ogsaa stille det frit for de bedste Kræfter at komme frem til de Pladser, hvor de kan finde den bedste Anvendelse.

Naar jeg da skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag, er det ud fra den Forudsætning, at man finder saadanne Mænd ude omkring i Landet, der har praktisk Indsigt, hvilket maaske er af større Betydning for Udførelsen af denne Embedsgerning end en almindelig Embedseksamen. En Mand kan jo godt staa med almindelig Embedseksamen uden at have praktisk Indsigt, og jeg tror dog, at det sidste er af størst Betydning. Her er ikke Tale om i al Almindelighed at afskaffe Amtmænd med Embedseksamen, og jeg skal paa ingen Maade underkende Betydningen af i saadanne Stillinger at have tilstrækkelig Kundskabsfyldte, men jeg tror ogsaa, en saadan kan findes hos andre i vort Land end dem, der har Embedseksamen. Der sorterer vel for Øjeblikket under Amtmanden mange og meget forskellige Sager, som stiller større Krav til juridisk Dygtighed, men jeg antager og haaber, at man vil lade Udviklingen gaa i den Retning, at det i alt væsentligt bliver kommunale Sager, som sorterer under Amtmandsmedlemmet, saa at dette nærmest bliver en kommunal Myndighed.

Jeg skal med disse Ord tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til Tingets velvillige Behandling.

**Indenrigsministeren (Rode):** Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede 12te tingvalgte Medlem (Ole Hansen), tilsagde dette Lovforslag en omhyggelig og grundig Overvejelse, og derfor kan jeg kun takke, thi jeg føler mig overbevist om, at jo omhyggeligere og grundigere man prøver dette Forhold, des mere vil man nærme sig den Opfattelse, at det er rigtigt at gennemføre Forslaget. En grundig og omhyggelig Overvejelse vil ogsaa, tror jeg, føre den ærede Ordfører hen til den Tanke, at han ikke har haft helt Ret i at sige, at ingen har haft Bud efter Forslaget. Det ærede Medlem nævnte visse Organisationer og Raad, som ikke havde anmodet om nogen Ændring i dette Forhold, men jeg vil tillade mig at sige, at det tilkom aldeles ikke disse Organisationer eller Raad at udtale sig om dette